

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky, soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška a soudce JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **E. M.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 21. března 2014 č. j. LPS//2013/922-NR-JHM CSSZ, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 6. května 2014, č. j. 33 Ad 5/2014 - 7,

takto:

- I.** Kasační stížnost žalobce **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Podáním ze dne 21. března 2014, doručeným Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) téhož dne, se žalobce (dále jen „stěžovatel“) „odvolal“ proti v návěti označenému rozhodnutí žalované ve věci žádosti o přiznání invalidního důchodu.

[2] Usnesením krajského soudu ze dne 2. dubna 2014, č. j. 33 Ad 5/2014 - 4, doručeným zástupci stěžovatele dne 11. dubna 2014, byl stěžovatel vyzván, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení usnesení doplnil a upřesnil své podání. Stěžovatel však předmětné podání ve stanovené lhůtě, tj. do 28. dubna 2014, řádně nedoplnil, jelikož krajskému soudu bylo dne 16. dubna 2014 doručeno pouze nedostačující doplnění podání, které neobsahovalo zákonem požadované náležitosti žaloby. Krajský soud proto usnesením ze dne 6. května 2014, č. j. 33 Ad 5/2014 - 7 (dále jen „napadené usnesení“) žalobu odmítl.

[3] Proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost, již adresoval žalované. Žalovaná kasační stížnosti Nejvyššímu správnímu soudu postoupila datovou zprávou dne 3. června 2014.

[4] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda byla kasační stížnost podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v takovém případě může být meritorně projednána.

[5] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

[6] Podle doručenky krajského soudu bylo napadené usnesení obecnému zmocněnci stěžovatele doručeno v pondělí 19. května 2014. Posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti proti tomuto usnesení bylo pondělí 2. června 2014 (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. září 2003 č. j. 5 Afs 13/2003 - 58, publ. pod č. 57/2004 Sb. NSS). Stěžovatel zaslal kasační stížnost žalované, již byla doručena dne 28. května 2014. Žalovaná postoupila kasační stížnost Nejvyššímu správnímu soudu bezodkladně dne 3. června 2014, i tak však po uplynutí lhůty. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti přitom nelze s ohledem na § 106 odst. 2 poslední věta s. ř. s. prominout. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., aplikovaného na základě § 120 s. ř. s., musel pro její opožděnost odmítnout.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. června 2014

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu